

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 2 kwietnia 2015 r.

Poz. 1083

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.28.2015.AK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 2 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Płaska nr VI/39/15 z 24 lutego 2015 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Płaska.

UZASADNIENIE

24 lutego 2015 r. Rada Gminy Płaska podjęła uchwałę nr VI/39/15 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Płaska, która 3 marca 2015 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, że została ona podjęta z naruszeniem przepisów prawa, co stanowiło podstawę do wszczęcia 23 marca 2015 r. postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

W uchwalonej zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, mocą § 5 pkt 1 uchwały, wyznaczono teren oznaczony symbolem 3 MR/MN/ULT, wskazując iż jest to *teren istniejącej zabudowy zagrodowej, jednorodzinnej, letniskowej i usługowej z dopuszczeniem uzupełnienia budownictwem jednorodzinnym i letniskowym*.

Na terenie tym, *dopuszczono w obrębie działki budowlanej 323/11 lokalizowanie usług z zakresu turystyki i wypoczynku (w tym zabudowy pensjonatowej); sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg wewnętrznych i parkingów, obiektów towarzyszących i malej architektury, oraz podniesienie terenu pod warunkiem nie przekraczania rzędnych dróg wewnętrznych*.

Z dokonanej analizy ustaleń dla tego obszaru planistycznego wynika zatem, iż przyporządkowano mu dwa typy wzajemnie rozłącznego przeznaczenia podstawowego terenu, tj: „zabudowy zagrodowej”, której realizacja możliwa jest wyłącznie na gruntach rolnych oraz „zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, letniskowej, usługowej” która wymaga uprzedniego wyłączenia z produkcji rolnej.

Powyższy sposób kształtowania przeznaczenia i warunków zabudowy i zagospodarowania terenu w ocenie organu nadzoru narusza wymogi określone w art. 15 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7, 9, 10 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj.: Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm).

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 29 maja 2006 r., (sygn. akt II SA/Kr 3167/03, Lex nr 195702; publikator: OwSS 2006/4/107/107), niedopuszczalne jest objęcie liniami rozgraniczającymi terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania bez rozgraniczenia tych terenów od siebie, a zwłaszcza objęcie liniami oznaczającymi jeden obszar jednocześnie terenów o przeznaczeniu rolniczym i nierolniczym.

Nie sposób zatem przyjąć argumentacji Wójta Gminy Płaska, który ustosunkowując się do powyższego w piśmie z 16 marca 2015 r. wskazał, iż sposób kształtowania ustaleń planistycznych, o których mowa wyżej nie był dotychczas kwestionowany przez organ nadzoru w obowiązującym planie miejscowym tj. w uchwale Rady Gminy Płaska nr XII/67/04 z dnia 8 czerwca 2004 r. oraz nie rodził kontrowersji ani trudności interpretacyjnych przy wydawaniu pozwoleń na budowę.

Uzasadnione zastrzeżenia organu nadzoru budzi brak określenia w przedmiotowej uchwale dla nowego obszaru planistycznego 3 MR,MN,UTL stawki procentowej, na podstawie której ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co stanowi naruszenie wymogów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W ocenie Wójta Gminy Płaska nie było potrzeby ponownego ustalenia stawki procentowej renty planistycznej w opiniowanej uchwale, ponieważ stawka taka została już ustalona dla całego obszaru objętego planem miejscowym w uchwale Rady Gminy Płaska nr XII/67/04 Rady Gminy Płaska.

Wskazać jednak należy, iż zgodnie z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane – w opiniowanym przypadku zmiany planu miejscowego oznacza to m.in. obowiązek spełnienia wymogów określonych w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (obligatoryjna zawartość planu miejscowego). Zgodnie z tymi wymogami jednym z obligatoryjnych elementów części tekstowej zmiany planu jest ustalenie wysokości stawki procentowej renty planistycznej (art. 15 ust.2 pkt 12 w/w ustawy).

Niezależnie od powyższych uwag, wskazać należy na naruszenie przez Radę Gminy Płaska zasad techniki prawodawczej określonych w załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908). Z analizy zapisów kwestionowanej uchwały wynika, iż § 5 pkt 1 uchwały zawiera ustalenia dotyczące zakresu zmian § 17 ust. 1 uchwały Rady Gminy Płaska nr XII/67/04 z dnia 8 czerwca 2004 r. Natomiast w zmienianej uchwale w § 17 nie przewiduje ust. 1.

Podobnie § 5 pkt 2 opiniowanej uchwały zawiera ustalenia dotyczące zakresu zmian § 26 ust. 2 pkt 2 uchwały Rady Gminy Płaska nr XII/67/04 z 8 czerwca 2004 r. polegające na dodaniu tiretu 8. W § 26 ust. 2 pkt 2 zmienianej uchwały nie ma w ogóle tiretów.

Wskazać należy, iż zasady techniki prawodawczej ujęte w postaci rozporządzenia nie wiążą w sensie normatywnym organu stanowiącego samorządu terytorialnego w procedurze stanowienia prawa, zarówno jeżeli chodzi o stanowienie aktów o mocy powszechnie obowiązującej jak i prawa wewnętrznego.

Przywołać w tym miejscu należy wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z 5 maja 2011 r. (sygn. akt I OSK 1059/10), w którym stwierdzono, że zasady techniki prawodawczej są zbiorem dyrektyw skierowanych do prawodawcy wskazujących, jak poprawnie wyrażać normy prawne w przepisach prawnych i jak je grupować w aktach normatywnych. Natomiast nie służą one ocenie ważności obowiązującego prawa.

W konsekwencji stanowienie przez samorząd aktu normatywnego z naruszeniem reguł zawartych w rozporządzeniu w sprawie zasad techniki prawodawczej nie skutkuje *per se* wadliwością takie aktu w wymiarze prawnym. Zarazem jednak zasadne jest stosowanie przez organy samorządu terytorialnego reguł ujętych w tym rozporządzeniu jako zasad stanowienia „dobrego prawa”. Mając na względzie konieczność zachowania prawidłowości posługiwania się techniką legislacyjną, organ stanowiący powinien w pełnym wymiarze uwzględniać reguły zawarte w rozporządzeniu w sprawie zasad techniki prawodawczej.

Reasumując, w tym stanie faktycznym i prawnym, w ocenie organu nadzoru powyższa uchwała posiada wady prawne o charakterze na tyle istotnym, że stwierdzenie jej nieważności w całości jest w pełni zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Jednocześnie informuję, że stosownie do art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonywanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Aneta Kuberska